

مقالات دومین همایش ملی آسیب‌های اجتماعی در ایران، ۱۳۹۱

با همکاری:

شورای اجتماعی وزارت کشور، شورای اسلامی شهر تهران، معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی، مؤسسه تحقیقات تعاون دانشگاه تهران، مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران، مرکز پژوهش‌های کردشگری دانشگاه تهران، دفتر پژوهش‌های رادیو، فرهنگستان علوم، مؤسسه تصویر شهر (سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران)، شرکت صنعتی هوایار، انتشارات مبتکران، انجمن اقتصاد اسلامی ایران، انجمن جامعه‌شناسی، آموزش و پژوهش ایران، مؤسسه پژوهشی توسعه رایمند

جلد پنجم:

بحران هویت و آنومی

انجمن جامعه‌شناسی ایران

۹

شورای اجتماعی کشور

فهرست

- دیباچه
- نوشته میرطاهر موسوی
- بررسی رابطه بی سازمانی محیطی و احساس امنیت (مطالعه موردي شهر کرج)
- بررسی زمینه های سیاسی و جامعه شناختی بحران هویت در دوران پس از انقلاب اسلامی ایران
- بررسی مفهوم آنومی نهادی
- بررسی جامعه شناختی نقش گذران فراغت در بر ساختن هویت ملی جوانان
- موسيقى زيرزميني بازنماي دغدغه جوانان در مورد مسائل اجتماعي
- بررسی عوامل مؤثر بر گرایش زنان به طالع ييني (مطالعه موردي: زنان حاضر در آرایشگاه های زنانه شهر تهران در تابستان ۱۳۹۰)
- مقاييسه برخى از شاخصه های نابسامانی اجتماعي (۱۳۵۳-۱۳۸۳)
- نوشته عباس عبدى
- نوشته ليلا شعبانى، سيدمهدى سلطانى
- نوشته سمييه شكفتة
- نوشته باقر ساروخانى، محمد ميرزاىي ملکيان
- نوشته آرش حيدري، كريم رضادوست، شهرور فروتن كيا
- بررسی زمینه های سیاسی و جامعه شناختی بحران هویت در دوران پس از انقلاب اسلامی ایران
- نوشته محمدعلی توانا، منیزه بیگلری
- نوشته حبيب احمدى، على عربى
- بررسی زمینه های سیاسی و جامعه شناختی بحران هویت در دوران پس از انقلاب اسلامی ایران
- نوشته سیدمرتضى ميرباقرى
- نوشته ميرطاهر موسوی
- مقدمه
- بررسی رابطه بی سازمانی محیطی و احساس امنیت (مطالعه موردي شهر کرج)
- نوشته آرش حيدري، كريم رضادوست، شهرور فروتن كيا
- نوشته سمييه شكفتة
- نوشته سيدمهدى سلطانى
- نوشته ليلا شعبانى، محمد ميرزاىي ملکيان
- نوشته باقر ساروخانى، محمد ميرزاىي ملکيان
- نوشته سيدمهدى سلطانى
- نوشته ميرطاهر موسوی
- دیباچه

میزان بحران هویت بین دانشآموزان و عوامل مؤثر بر آن

نوشتۀ فاطمه گلستان جهرمی، مucchomه گلستان جهرمی

پورنografی در جهان و ایران

نوشتۀ سعید یارمحمدی

۱۴۹

۱۶۷

دیباچه

با نگاهی گذرا به سیر تحول جوامع انسانی می‌توان دریافت که انسان، حیات جمعی و آسیب‌های اجتماعی همزاد یکدیگرند. «آسیب‌های اجتماعی»، اگرچه باید خاطرنشان کرد واقعیتی دیرپا محسوب می‌شود، لیکن مفهومی نسبتاً نوظهور و مربوط به دوره ضرب‌آهنگ سریع توسعه پس از انقلاب صنعتی است که با خود مهاجرت وسیع، انشاست جمعیت شهری، رشد شتابان شهرها و کلان‌شهرها، تغییر نوع و شکل روابط انسانی و ظهور عصر جدید، تکثیر و تجمع آسیب‌های اجتماعی را به همراه داشته است.

از این رو، برخی تحلیلگران بروز و تشید انحراف‌ها و آسیب‌ها را محصول توسعه دانسته، بر آن خرد گرفته و توسعه را به تازیانه نقد و نفرین نواخته‌اند. لیکن بر اهل خرد نیک هویداست که توسعه اصولی، ذاتاً واجد بار اخلاقی است، نیل به رفاه مادی و معنوی جامعه را توانماً مدنظر دارد، و افزایش ناملایمات و کجروی‌ها حاصل اجرای ناصحیح برنامه‌های توسعه و فارغ از مقتضیات فرهنگی، اجتماعی و تاریخی جامعه است.

در انتهای هزاره دوم و در آغاز سومین هزاره، مسائل و آسیب‌های اجتماعی بیش از پیش خود را به بشریت تحمیل کرده‌اند و در جوامع گوناگون، اعم از توسعه یافته، در حال توسعه و یا کمتر توسعه یافته، به اشکال و گونه‌های متفاوت جاری شده‌اند. سرمین ایران نیز از این واقعیت مستثنی نبوده و بنا بر دلایل متعددی نظیر موقعیت ژئوپلیتیکی، سابقه تاریخی، تغییرات جمعیتی، رشد شتابان شهرها، اجرای برنامه‌های متنوع و گاه متضاد توسعه در یکصد سال اخیر، ناپایداری اجتماعی و سیاسی، رویه‌های مدیریتی و حکمرانی، شکاف‌های اجتماعی،

سال ۱۳۹۰ صورت گرفت تا اولاً تکرار این واقعه علمی باشد و به عنوان سنتی ماندگار و منظم تکرار شود و تغییرات رخ داده در جامعه با نگاه علمی و موشکافانه محققان رصد و چاره‌اندیشی شود؛ ثانیاً پاسداشتی باشد از مقام علمی استاد دکتر محمد عبداللهی.

از این رو، محورهای برگزاری دو مین همایش برای اخذ مقالات به شرح زیر اعلام شد:

- دستاوردهای نظری بومی درباره آسیب‌های اجتماعی؛
- سبب‌شناسی آسیب‌های اجتماعی؛
- وضعیت موجود آسیب‌های اجتماعی، آثار و پیامدهای آن؛
- روند تغییرات و تحولات آسیب‌های اجتماعی در دهه اخیر و دورنمای آن؛
- سیاست‌ها، برنامه‌ها و نظام مدیریت آسیب‌های اجتماعی؛
- راههای پیشگیری، مداخله، کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی

خوبیختانه، استقبال چشمگیر اساتید، دانشجویان و پژوهشگران از این فراخوان موجب دلگرمی بود و بیش از ۶۵۰ چکیده مقاله در دیرخانه همایش دریافت شد.

از جمله نکات حائز اهمیت در دریافت چکیده‌ها و مقالات، حضور و نقش فعال پژوهشگران جوان و دانشجویان عزیز در مقاطع تحصیلات تکمیلی است که توانسته‌اند با ارائه تحلیل‌ها و یافته‌های مناسب حدود ۴۰ درصد از تعداد کل چکیده‌ها را به صورت مستقل و ۲۰ درصد را هم با مشارکت اساتید محترم به خود اختصاص دهند و در این فرصت، لازم می‌دانم از اساتید و پژوهشگران و دانشجویان به خاطر ارسال چکیده و مشروح مقاله‌های ارزشمند سپاس‌گزاری کنم و تلاش ایشان را ارج‌آهنم.

فرایند ارزیابی چکیده‌ها را هیئت داوران با دقت انجام داد و در نهایت ۴۷۰ چکیده مقاله در قالب ۲۱ فصل به صورت کتاب چکیده مقالات در زمستان ۱۳۹۰ به طبع رسید.

زمان برگزاری همایش در مرحله نخست، روزهای دوم و سوم اسفندماه سال ۱۳۹۰ پیش‌بینی شده بود که به دلایل نامعلوم محقق نگردید و هرچند در روزهای هشتم و نهم خرداد ۱۳۹۱ مقدمات و امکانات این مهم مهیا شد و همانگی‌های اداری و قانونی انجام پذیرفت، باز به دلایل اعلام نشده برگزاری

وضعیت مبهم سرمایه و اعتقاد اجتماعی در دوره‌های طولانی، فقدان یا ضعف عرصه عمومی، نگاه آمرانه و عمودی به مقوله تغییرات اجتماعی و لاجرم آسیب‌ها و راه حل‌های آن، استحاله عرصه عمومی و بلعیده شدن آن توسط عرصه سیاسی، نبود تعادل میان خرد نظام‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی، نگاه مکانیکی و غیرعلمی به مسئله تغییرات اجتماعی و درک نادرست از این نکته که این تغییرات از درون هنجرهای اجتماعی می‌جوشند و باقیستی در قالب عرصه عمومی محقق شوند، نه صرفاً بخشنامه‌های اداری و دستورالعمل‌های دولتی (!)، شاهد گسترش بسی رویه آسیب‌ها و ناهنجارهای اجتماعی‌ای هستیم که انباشت، پیچیدگی و چندلایه شدن آن‌ها تهدیدی قابل توجه است که باید بدان پرداخته شود.

نکته قابل تأمل این‌که در توجه به آسیب‌ها و دستیابی به راهکارهای کاهش و کنترل آن «علم آسیب‌شناسی» خود دچار آسیب شده است! نگاه سیاسی، رویکرد ایدئولوژیک، روزمره‌شدن، کوچک‌نمایی و بزرگ‌نمایی تفسیر و تحلیل آسیب‌ها بدون یک دستگاه نظری کارآمد و متناسب با جامعه از جمله دغدغه‌های امروزین این حوزه است.

نگران‌کننده‌تر این‌که، با وجود انباشت آسیب‌ها در جامعه و شکل‌گیری نوعی «شورش سفید» (که همان تنوع، تراکم و پیچیدگی و چندلایه شدن انحراف‌ها و پیدایش «مرحله بحران اجتماعی» است) و علی‌رغم تلاش‌های صورت‌پذیرفته، دست‌مان از حیث تدوین «اطلس آسیب‌های اجتماعی» مبتنی بر یافته‌های دقیق علمی و آماری (که به عنوان ابزاری بسیار مؤثر در اختیار سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان و مدیران اجرائی کشور در همه سطوح قرار گیرد) خالی است. با این گفتار موجز، مناسب است جایگاه برگزاری دو مین همایش ملی آسیب‌های اجتماعی در ایران مطرح شود.

نخستین همایش ملی آسیب‌های اجتماعی را انجمن جامعه‌شناسی ایران با همت والا و ستودنی استاد ارجمند، شادروان دکتر محمد عبداللهی، ریاست وقت انجمن، در سال ۱۳۸۱ برگزار کرد و مجموعه مقالات همایش نیز متعاقباً در شش جلد منتشر شد که از جمله منابع ارزشمند علمی و پژوهشی برای اساتید، دانشجویان و پژوهشگران این حوزه بوده است. تمهید مقدمات برگزاری دو مین همایش ملی آسیب‌های اجتماعی نیز از